

SECCIÓN AMENA

DONOSTIAKO GAZTEAK

*maisu Langille festa, zanpanzart iñaute eguardian
1846 garren urtean*

Marcha

Zanpanzart jauna iñaute azken
Egun berdiñik gabea,
Goizetik arrats aspertzen ez da
Jan eranean jendea:
Gaur langilleak, ase ta bete
Chit urri degu nekea,
Eta andreak ardatza nagi
Beren linaya betea.

Soñuarekin kantari datoz
Plaza berrira gazteak,
Zortzi langille maisu azkarrek
Eta beren emazteak:
Donostiarrak iñauterian
Dira beti lenokoak,
Zaldunak eta emakumeak
Chit umore onekoak.

Zortzikoa

Lorua bezelañe
Nator kantatzera
Zeren biyotzetikan
Maisu det euskera:
Aditzen dezutenai
Par eragitera
Eta neri esker onak
Ager egitera.

Ez dakienarentzat
Guztia da gaitza
Eta nere tokian
Jar bedi bakoitza:
Ez jakiñean dedan
Soruaaren antza
Barkatuko zaitela
Daukat esperantza.

Azkeneko gabea
Nere lagunakin
Kunplitu nayan nago
Donostiarrakin:
Adiskide legear
Adiyo batekin
Urrengo aldi arte
Esker onarekin.

Merezi ez ditugun
Mesede aundiak
Ager egin dizkigu
Aurten Donostiak:
Ematen diozkagu
Bertatik graziak,
Eta gurekin dauden
Alegin guztiak.

Erri eder alaya
Donostiakoa
Jende maitagarria
Pare bagekoa:

Ar ezazu oroitzen
Biotz gurekoa
Egiazko naitasun
Beti betikoa.

Adiskidetasuna
Arturik zuekin
Ezin sinistuz nago
Barren pozarekin:
Munduak zuen fama
Ondo dezan jakin
Zabalduko det gozoz
Atsegiñarekin.

Zuen modu naikerak
Ez ditut aztuko
Zuekiko ezaguerak
Beñere damuko:
Despeditzen zaituztet
Bañan ez betiko
Ez-adiyo maiteak
Asko degu gaurko.

Despeida

Erriko agintari danentzat
Nago atzares betea
Arrazoya da gaur despedidako
Esker onak ematea:
Prestuak dira eta dakite
Naitasun aundi gurea
Barkatutzeko egindako uts
Jakinduria bagea,
Ezaguturik ezin ohea
Degula borondatea.

Kontu gero....

Goi goyenetik begira zauden
 Iru chorroko chapela
 Geldirik utzi neskacha arri
 Kontu nerekin bestela:
 Aztu bazaitzu jakiñ ezazu
 Pake guardian zaudela
 Eta batere emakumerik
 Palaka ez dezazula.

JOSÉ VICENTE ECHEGARAY.

*
 * *

NEURRI BERRIYA

(NERE ADISKIDE ETA KOŠKETAKO LAGUN ZAR MARZELINO SOROA-RI)

Astuentzat ganbel bat
 egiñ nairik Gaintzan,
 jaun bat asi omentzan
 baña aiñ lan gaitzan,
 zeñentzat neurriyura
 moldatzia gaitz zan.
 Eche mutilla nola
 ari zan baratzan,
 nonbait pentsatu zuben
 bere esperantzan,
 lagunduko ziyola,
 eta jakiñ zezan,
 deitu ta morroyari
 esan ziyon zer zan.
 Onentzat nonbait nola
 gauza gaitzik etzan,
 eranzun ziyon gizon

jakintsuben gisan,
 ganbel neurriya nola
 berarekiñ zeukan.
 Entzun eta jarri da
 lenengo zalantzan,
 baña au konturatu
 zanian, poz dantzan
 iya iya asiyaz
 bere alabantzan,
 ara neurri kontuba
 nola ziyon esan:
 —Altuz jarri zak nere
 pechuraño markan,
 zergatikan astua
 zeñ da aundiya dan,
 ni baña aundiyago
 ez litekek izan.

V. IRAOLA.